

Ընդհանուր-քննիչների հակակռփն պիտի ենթարկէին շրջանի վարչութիւնը, արդարադատութիւնը, օստիկանութիւնն ու ժանդարմերիան: Ի հարկին, տեղական գորքերն ևս պիտի տրամադրէին նրանց՝ հանրային անդորրութեան պահպանութեան համար: Նրանք իրաւունք պիտի ունենային նշանակել, հեռացնել և դատի ենթարկել պաշտօնեաներին. բարձր պաշտօնեաներ նշանակելիս պիտի առնէին սուլթանի հաւանութիւնը: Հողային վէճերը պիտի լուծէին քննիչների անմիջական հսկողութեան տակ: Օրէնքներն ու կառավարական կարգադրութիւնները պիտի հրատարակէին տեղական լեզուներով, և ազգաբնակիչութիւնը իրաւունք պիտի ունենար գործածել իր լեզուն վարչութեան ու դատարանի մէջ: Իւրաքանչիւր ազգ պետական բիւզջէից կրթական գործի համար պիտի ստանար որոշ գումար՝ համեմատ իր վճարած հարկի, այլև իրաւունք պիտի ունենար նոյն նպատակով նշանակել ազգային տուրք: Զինւորական ծառայութիւնը պիտի կատարէր իր վայրում: Համիդիէ գնդերը պիտի վերակազմէին: Ժողովուրդների, կրօնների և լեզուների իրական փոխյարաբերութիւնները պիտի ճշտէին մարդահամարով, որը պիտի կատարէր ընդհանուր-քննիչների հսկողութեան տակ: Վիլայէթներում գոյութիւն պիտի ունենային ժողովրդից ընտրւած ընդհանուր և վարչական խորհուրդներ:

Այսպիսով, յուն. 26-ի բարենորոգումների ծրագիրը Հայաստանում հաստատում էր համարեա նոյն դրութիւնը, ինչ որ կար արդէն Լիբանանում, ա՛յն հիմնական տարբերութեամբ, որ Լիբանանի ընդհանուր նահանգապետը թիւրքահայտակ էր, մինչդեռ այստեղ՝ պէտք է լինէին եւրոպացիներ:*)

Այս ծրագիրը լիովին չէր համապատասխանում հայերի բաղձանքներին: Նրանք դժգոհ էին հայկական նահանգները երկու շրջանի բաժանելուց: Բացի այդ, նրանց շատ էր անհանգստացնում ծրագրի շուրջ յարուցւած հակամարտութիւնն ու թիւրք կառավարութեան բռնած բացայայտ թշնամական դիրքը, մի փաստ, որի վրա մատնանշում էր և Գուլկէիչը իր կառավարութեան ներկայացրած հաղորդագրութեան մէջ: «Հայկական հարցի մասին Բարձր Դրան հետ համաձայնութեան յանդէլու համար, հեռագրում էր նա ծրագրի ստորագրութեան յաջորդ օրը, յուն. 27-ին, կայսերական դեսպանին պէտք եղաւ յաղթահարել մեծ դժւարութիւններ: Մի կողմից նա ստիպւած էր հաշի առնել հայերի բնական ձգտումը, ըստ կարելոյն, աւելի լայն բարենորոգումներ ստանալու, միւս կողմից՝ Բ. Դրան յամառ դիմադրութիւնը, որով նա աշխատում էր ի չիք դարձնել առաջարկւած բարենորոգումները և այդ նպատակով ծառանում էր մեր նախադժի բոլոր էական կէտերի դէմ: Իսկ ինչ վերաբերում է Գերմանիային, նա մեզ հետ հայկական հարցի մասին համաձայնութեան մտաւ երկու նպատակով. նախ՝ որպէսզի կարողանայ ասել Բ. Դրան, որ ինքը Ռուսաստանին յետ է պահել լայն բարենորոգումներէից՝ տալով իր համաձայնութիւնը Թիւրքիայի համար վտանգ

*) Сборник дипломатических документов . Реформы в Армении. Изд. министерства иностр. дѣл. Петроград, 1915.